

Valgus, vesi, klaas ja ohtralt lilli

Palju lilleilu, uusi aiakujundustrende, värskaid mõtteid ja mõnusat lõõgastust – see on kevadaiamess Helsingi messikeskuses.

“Japanese wonderflowers! Japanese wonderflowers!” (ingl k ‘Jaapani imelilled’). Hollandi-kirjaga särki kandev noormees hõigub möödujaid ostma. Tema ümber laiuvad kastid muguljuurekuhjadega.

“Õitsevad maist septembrini, igal suvel uus värv! Imeline lõhn, eriti õhtuti!” Tõmbab hetkeks hinge, pühib laubalt higi ja alustab taas: “Japanese...”

Eesti keeli kutsutakse lille öö kaunitariks või lõhnavaks imelilleks (ld *Mirabilis jalapa*), pärit on ta Lõuna-Ameerikast. Kes peatub uudistama, kes oskab kotitäie muguljuuri kaasagi.

Ühel korralikul kevadaiamessil kohtab ohtralt lilli, nii õitsvana kui ka seemne, juure või sibula kujul: tulpe, nartsisse, roose, hortensiaid, asaleasid jpm. Kuid ei saaks öelda, et just need kõige rohkem pilku püüavad, sest nii palju leidub muudki: aiamööblit ja -majakesi, valgusteid, kive, käsitööd

Romantiline aed valguskivide, klaaskillustiku, tulpide ja hortensiatega.

õue ja tuppa, mitmes mõodus purskkaevusid, tehnikat.

Helsingi kevadaiamessil võite uudistada sein-peenart, katsuda puidust aialippi, mida vaevu tõsta jõuate, võtta pihku klaaskillustikku, mis näeb välja nii, nagu sellega võiks kätte löigata, ent ei saa ometigi, puhata jalga aiatooliväljapanekutel.

Püstpeenar ja raudraske aialipp

Kes ütles, et peenar peab asetsema maas ja rõhtsalt? Urbanistliku näidisaia kujundaja Piha.si pakutavad Briti päritolu taimeseinad sobivad õue, terrassile, rõdule, kööki, naabritevahelist piiri märkima.

Püstpeenar võib pakkuda silmailu, ent ka lisa toidulauale. Sinna võib

Dekoratiivsed klaaskillud pole lõikavalt teravad, kuid ka mitte ümaraservalised.

Kõik teed viivad purskkaevu veerde, kus saab puhata jalgu ja meeli.

Nii palju õieilu!

VIVIKA VESKI